

Nr.
van het arrest

Nr.
van het repertorium

Nr. 415 P 2006
van het parket-generaal

ARREST

Het Hof van Beroep zetelende te Antwerpen
12de kamer
recht doende in Correctionele Zaken,
verleent het volgende arrest:

Inzake van het Openbaar Ministerie

en

De STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR van de Afdeling
Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en
Landschappen voor de Provincie
met kantoor gevestigd te

eiser tot herstel

vertegenwoordigd door Mr. , advocaat
bij de balie van

tegen

geboren te op
boomkweker,
wonende te ;

beklaagde

vertegenwoordigd door Mr. , loco
Mr. , beiden advocaat bij de
balie van

Beklaagd van:

Te tussen 12 september 1999 en 20 juni
2002.

Bij inbreuk op de artikelen 44, par. 1-1°, 45 par.4, 64 en 65 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, gewijzigd bij de artikelen 4, 20, 21 en 25 der wet van 22 december 1970, zoals nadien geformuleerd in de artikelen 42 par. 1, 43 par. 4, 66 en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, thans strafbaar overeenkomstig de artikelen 1, 2, 99, par. 1-1 °, 146,1 °, 146, 9°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de Ruimtelijke Ordening d.d. 18 mei 1999

- zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen, als strafrechtelijke verantwoordelijke van

op het onroerend goed gelegen te

gekadaastreerd met een
oppervlakte van 73 are 77 centiare en met
een oppervlakte van 17 are 32 centiare

eigendom van

de hierna vermelde werken in artikel 44 omschreven,

namelijk een aanzienlijke reliëfwijziging,
namelijk verhoging door het afgraven van de
bovenlaag, het opvullen van de vrijgekomen ruimte
en het terug aanbrengen van een bovenlaag

van 12 september 1999 tot 20 juni 2002 te hebben
instandgehouden

overgeschreven te kantoor der
hypotheeken op 3 november 2003
nr.
kosten 80,01 euro
De hypotheekbewaarder,

het onroerend goed toebehorend aan
 door openbare aankoop notaris te
 d.d. 5.11.97

* * *

Gezien het vonnis van de Rechtbank van eerste
 aanleg te Turnhout de dato 15 januari 2004, nummer
 , bij verstek geveld,

waarbij de ten laste van beklaagde gelegde feiten
 werden bewezen verklaard en waarbij beklaagde
 wegens de voormelde tenlastelegging werd
 veroordeeld tot een gevangenisstraf van één maand
 en tot een geldboete van vijftig euro, verhoogd
 met 40 opdecimen en aldus gebracht op 250 euro,
 of een vervangende gevangenisstraf van 15 dagen,
 én tot de kosten van het geding, belopende in het
 geheel en voor alsdan: 130,68 euro.

Beklaagde werd tevens verwezen, ingevolge artikel
 1 van het Koninklijk Besluit van 29 juli 1992
 (gewijzigd K.B. 23 december 1993), tot betaling
 van een vergoeding van vijftientwintig Euro, én hij
 werd bovendien verwezen, bij wijze van bijdrage
 tot de financiering van het fonds tot hulp aan de
 slachtoffers van opzettelijke gewelddaden, tot
 betaling van een bedrag van tien Euro verhoogd met
 40 opdecimen en aldus gebracht op vijftig Euro.

Tevens werd het herstel bevolen van het onroerend
 goed gelegen te , gekadaastreerd
 met een oppervlakte van 73
 are 77 centiare en met een oppervlakte van
 17 are 32 centiare, in de oorspronkelijke toestand
 door het ongedaan maken van de aanmerkelijke
 reliëfwijziging door het afgraven van de
 aangebrachte laag, also het niveau van het perceel
 terug te brengen tot het niveau van de omliggende
 percelen, evenals te zorgen voor een gepaste
 waterafvoer, en dit binnen zes maanden nadat het
 vonnis in kracht van gewijsde getreden zal zijn.
 Tevens werd beslist dat het college van
 burgemeester en schepenen of de gemachtigde
 ambtenaar, ingeval het vonnis niet wordt ten
 uitvoer gelegd, daarin op kosten van beklaagde kan
 voorzien.

Verder werd gezegd voor recht dat de overheid die
 het vonnis uitvoert gerechtigd is de van de
 herstelling van de plaats afkomende materialen en

voorwerpen te verkopen, te vervoeren, op te slaan en te vernietigen op een door haar gekozen plaats.

Voorts werd voor recht gezegd dat de veroordeelde gehouden is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, begroot en invorderbaar verklaard door de Beslagrechter.

Beklaagde werd bovendien veroordeeld tot een dwangsom van 500 euro per dag vertraging bij niet uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

Gezien het vonnis op verzet dezer Rechtbank de dato 16 september 2004, nummer , op tegenspraak geveld, waarbij:

- het verzet ontvankelijk werd verklaard;
 - het vonnis van 15 januari 2004 werd vernietigd en opnieuw rechtdoende:
 - de ten laste van beklaagde gelegde feiten werden bewezen verklaard;
 - beklaagde wegens de voormelde tenlastelegging werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van één maand en tot een geldboete van vijftig euro, verhoogd met 40 opdecimen en aldus gebracht op 250,00 Euro, of een vervangende gevangenisstraf van 15 dagen,
 - gewoon uitstel van uitvoering verleend werd voor de gehele hoofdgevangenisstraf welke lastens beklaagde werd uitgesproken, en dit gedurende een termijn van drie jaar;
 - beklaagde tot de kosten van het geding veroordeeld werd, belopende in het geheel en voor alsdan: 130,68 Euro voor het vonnis waartegen verzet en 75,03 Euro voor het verzetvonnis;
 - Beklaagde werd tevens verwezen, ingevolge artikel 1 van het Koninklijk Besluit van 29 juli 1992 (gewijzigd K.B. 23 december 1993), tot betaling van een vergoeding van vijftientwintig Euro, én hij werd bovendien verwezen, bij wijze van bijdrage tot de financiering van het fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden, tot betaling van een bedrag van tien Euro verhoogd met 45 opdecimen en aldus gebracht op vijftenvijftig Euro;
- En wat betreft de herstellvordering:
- de heropening der debatten bevolen werd ter openbare zitting dezer rechtbank, zelfde kamer, op donderdag 20 januari 2005;

- het Openbaar Ministerie aanzocht werd na te gaan of de herstellvordering zoals gevorderd door de stedenbouwkundig inspecteur op 20 juni 2002 door beklaagde werd uitgevoerd.

Gezien het verzoekschrift, uitgaande van :
s, neergelegd ter griffie op 18 mei 2005,
ertoe strekkende tot:

- de vordering tot intrekking van het vonnis van 16 september 2004 gewezen door de 13^e correctionele kamer van de Rechtbank van eerste aanleg te Turnhout, ontvankelijk en gegrond te verklaren;
- Dienvolgens conform art. 13§ 1 van de Bijzondere Wet Arbitragehof d.d. 6 januari 1989, de veroordeling van verzoeker ongedaan te maken;
- De terugbetaling te gelasten van de ten onrechte geïnde geldboeten vermeerderd met de wettelijke interest vanaf de inning. (art. 13 §4 van de Bijzondere Wet arbitragehof d.d. 6 januari 1989);
- de procedurekosten ten laste leggen van de staat.

* * *

Gelet op het hoger beroep ingesteld op 28 februari 2006 door de eiser tot herstel opzichts alle beschikkingen

tegen het vonnis, op tegenspraak gewezen door 3 rechters op 16 februari 2006 door de correctionele rechtbank van Turnhout, 13^e kamer, dewelke als volgt heeft beslist:

Verklaart de vordering tot intrekking van het vonnis van de dertiende kamer van de Correctionele Rechtbank te Turnhout van 16 september 2004 inzake
ontvankelijk en gegrond.

Maakt de veroordeling van :
zoals uitgesproken bij vonnis van de dertiende kamer van de Correctionele Rechtbank te Turnhout van 16 september 2004 ongedaan.

Gelast de terugbetaling door de Belgische Staat van de ten onrechte geïnde geldboete, meer de

wettelijke intresten te rekenen vanaf de inning van de geldboete.

Legt de kosten van huidige procedure lastens de Belgische Staat.

Verklaart zich onbevoegd kennis te nemen van de herstellvordering.

* * *

I. Procedure.

De eiser tot herstel wordt gehoord in zijn middelen van verdediging, ontwikkeld door mr. , advocaat bij de balie van

De door deze partij neergelegde conclusie en stukken worden in het beraad betrokken.

Het Openbaar Ministerie wordt gehoord in zijn vordering.

De beklaagde wordt gehoord in zijn middelen van verdediging, ontwikkeld door mr. loco mr. , beiden advocaat bij de balie van .

De door deze partij neergelegde conclusie wordt in het beraad betrokken.

Het hoger beroep van de eiser tot herstel, naar vorm en termijn regelmatig, is ontvankelijk.

II. Motivering ten gronde.

01. Uit de stukken van de procedure blijkt dat de herstellvordering door de eerste rechter initieel aangehouden werd bij vonnis van 16 september 2004 waaromtrent de heropening der debatten bevolen werd tegen de terechtzitting van 20 januari 2005; op die terechtzitting werd de behandeling uitgesteld naar de zitting van 16 juni 2005 op welke datum alsdan enerzijds de beoordeling van de herstellvordering nogmaals uitgesteld werd naar 15 september 2005 en anderzijds de vordering vanwege de beklaagde tot intrekking ook ingeleid en uitgesteld werd eveneens naar de zitting van 15 september 2005; beide vorderingen - zij staan trouwens als dusdanig samen vermeld op de verdere processen-verbaal van de terechtzittingen - werden

dan uitgesteld naar de terechtzitting van 19 januari 2006 op welke datum zij beide behandeld werden, de debatten gesloten werden verklaard en de zaak in beraad genomen werd; uit het daarop volgende en thans bestreden vonnis van 16 februari 2006 blijkt dat de eerste rechter impliciet maar zeker die vorderingen samenvoegde en er samen in één vonnis over oordeelde.

Ingevolge het enkele hoger beroep van de eiser tot herstel kan hetgeen de eerste rechter op strafrechtelijk gebied oordeelde, niet aanhangig gemaakt worden in graad van hoger beroep; het Hof is te dezen dan ook enkel gevat om te oordelen omtrent de herstellvordering nu de door de eerste rechter geformuleerde beschikkingen met betrekking tot de intrekking louter de beoordeling aangaande de schuld en de straftoemeting betreffen en derhalve thans niet aanhangig zijn bij het Hof; in zo verre beide partijen dan ook concluderen met betrekking tot deze intrekking, zowel wat betreft de wijze waarop de procedure gevoerd als wat betreft de beoordeling ten gronde desbetreffend, is dit niet te beoordelen door het Hof.

02. De herstellvordering werd weliswaar bij brief van 20 juni 2002 aan het parket van de Procureur des Konings bezorgd doch daarmee wordt geen (herstel)vordering in rechte ingesteld; dit kan, nu te dezen geen andere wijze van wettelijke inleiding voorligt, enkel geschied zijn middels de dagvaarding uitgaande van de procureur des Konings zijnde bij bevel daartoe van 12 september 2003, datum waarop dan ook dient geacht de herstellvordering in rechte te zijn ingeleid.

Op datum van 12 september 2003 waren de feiten van de initieel aan de beklaagde ten laste gelegde instandhouding niet (meer) strafbaar; de vordering tot herstel werd dan ook ingeleid op een ogenblik dat geen misdrijf bestaande was derwijze dat het Hof niet bevoegd is desbetreffend te oordelen.

Ten onrechte verzoekt eiser tot herstel om de verwijzing naar de burgerlijke rechter op grond van artikel 13 § 5 van de bijzondere wet op het Arbitragehof nu het Hof niet gevat is te oordelen binnen enige vordering tot intrekking en/of de gevolgen daarvan.

OM DEZE REDENEN:

HET HOF,

Recht doende op tegenspraak,

Met toepassing van de artikelen

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 190, 190 ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203 bis, 210, 211 wetboek van strafvordering
- 1, 2, 3, 7 strafwetboek
- 146 van het decreet van 18 mei 1999

Ontvangt het hoger beroep en binnen de perken ervan oordelend;

Bevestigt het bestreden vonnis;

Veroordeelt de eiser tot herstel tot de kosten van het hoger beroep en van de herstellvordering in beide aanleggen, deze voorgeschoten door de openbare partij begroot op 51,34 euro.

Aldus gedaan en uitgesproken in openbare
terechtzitting van de TWAALFDE kamer van het HOF
VAN BEROEP te ANTWERPEN op
VIJFENTWINTIG OKTOBER TWEEDUIZEND EN ZES

Waar aanwezig waren

Voorzitter

Raadsheer

Raadsheer

Advocaat-generaal

Griffier